

Η Προσευχή του Μακρυγιάννη για την Ελευθερία της Πατρίδος

Δημοσιεύτηκε στις Παρασκευή, 27 Μαρτίου 2015 17:33 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Από τα Απομνημονεύματα του Μεγάλου Στρατηγού της Ελληνικής Επανάστασης Γιάννη Μακρυγιάννη.

«Εἰς τὴν δόξα, εἰς τὴν δόξα, εἰς τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀγίας Τριάδος, τῆς Θεοτόκος, τοῦ ἁ-Γιάννη τοῦ Βαφτιστῆ καὶ πάντα τῶν ἁγίων καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου, νὰ πρεσβέψει εἰς τὴν παντοδυναμίαν του καὶ εἰς τὴν βασιλείαν του, νὰ μᾶς λευτερώσει τώρα εἰς τὸ νέον ἔτος, νὰ μᾶς λευτερώσει ἀπὸ τὴν κακία μας, ἀπὸ τὴν διοτέλειά μας καὶ ἀπὸ τὰ πάθη μας καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιβουλίαν τῶν ξένων.

Ἡ παντοδυναμία σου εἶσαι πολυέλεος, πολυεὐσπλαχνος, ἡ ἀγαθότη σου εἶναι ἄβυσσος τῆς θαλάσσης. Ἔλεος ζητῶ, νὰ μοῦ καθαρῖσεις τὴν ἁμαρτωλή μου ψυχὴ καὶ τὰ βρωμερά μου σπλάχνα καὶ νὰ μοῦ δώσεις ταπεινοσύνη, σωφροσύνη καὶ πίστη καθαρὰ, νὰ δυνηθῶ νὰ σὲ προσκυνήσω καὶ νὰ σὲ δοξολογήσω καὶ νὰ σὲ εὐνογήσω με καθαρότης καὶ νὰ σὲ περικαλέσω, ὁ ἁμαρτωλός, διὰ τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκος καὶ τῶν ἁγίων, νὰ σώσει τὴν ματοκυλισμένη μου πατρίδα καὶ θρησκείαν καὶ γενικῶς τοὺς τίμιους ἄνθρωπους, ὅσοι φέρνουν δοξολογίαν εἰς τὴν παντοδυναμίαν σου καὶ εἰς τὴν βασιλείαν σου, τρισυπόστατε Θεέ, σωτήρα τοῦ παντός, νὰ μᾶς σώσεις, νὰ μᾶς λευτερώσεις ἀπὸ τὰ κοφτερὰ δόντια τῶν γουρνόλυκων.

Τρέχον εἰς τὸ ἔλεός σου καὶ εἰς τὴν ἐσπλαχνίαν σου καὶ τῆς βασιλείας σου. Τὸ ἔλεός σου ζητοῦμεν, οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ οἱ ἀδύνατοι, οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι σου καὶ σκλάβοι σου. Συχώρησε μὲ , Κύριέ μου, ὅποι σὲ βάρυνα. Ποῦ ἄλλοῦ νὰ τρέξω; Ποῦ ἄλλοῦ νὰ τρέξωμεν οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι σου, ποῦ ἄλλοῦ οἱ ἀδύνατοι νὰ βροῦμεν δικαιοσύνη, ποιὸς ποιμένας καὶ πύρροπος σου ἔχει δικαιοσύνη νὰ δικιώσει τὸ δίκιον τοῦ κάθε ἀνθρώπου; Θεέ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θάλασσας.

Σῶσε μας, ἡ παντοδυναμία σου, ὅτι χαθήκαμεν ἐδῶ καὶ εἰς τὴν ἄλλη ζωὴ. Κύριε, μὲ τί στόμα νὰ σὲ περικαλέσουμεν, μὲ τί μάτια νὰ σηκώσουμεν νὰ σὲ τηράζωμεν καὶ νὰ περικαλέσουμεν τὸ πανάγαθό σου ὄνομα καὶ τῆς βασιλείας σου;

Κύριε, ἡ παντοδυναμία σου ἐπολέμησες, ἀγωνίστης, ἐσπλαχνίστης, ἡ παντοδυναμία σου καὶ ἡ βασιλεία σου, καὶ ἀνάστησες νεκρούς, πεθαμένους, λιωμένους τόσες αἰῶνες, καὶ τοὺς πεθαμένους καὶ λιωμένους καὶ ὀλίγους καὶ ἀδύνατους καὶ ἀμαθεῖς, μὲ δεμένα σκοινιά τὰ περισσότερα τουφέκια, καὶ μὲ χωρὶς ἀναγκαῖα του πολέμου, ξιπλόλυτοι καὶ γυμνοὶ καὶ νηστικοὶ τὶς περισσότερες φορές, καὶ ἀντινέργειες τῶν δυνατῶν, πενήντα χιλιάδες δὲν ἤμασταν ποτέ εἰς τὸν πόλεμον, στεριά καὶ τοῦ πελάου, καὶ ν' ἀφανιστοῦν περίτου τετρακόσιες χιλιάδες ψυχές, ντόπιοι καὶ ξένοι Τοῦρκοι, δύναμη δικῆ μας ἦτον, ἀντρεία δικῆ μας ἦταν, ἀρετὴ καὶ πατριωτισμὸς δικός μας ἦταν, ὅτι πατριωτισμὸν καὶ ἀρετὴ θυσιάζωμεν.

Καὶ τώρα χειρότερον εἶχαμεν, καὶ τότε μᾶς ἔσωσες, πανάγαθε Θεέ, μᾶς ἀνάστησες καὶ μᾶς σώνεις κάθε στιγμήν καὶ κάθε... ἀπὸ τὴν διοτέλειά μας, ἀπὸ τὴν χαμέρπειά μας, ἀπὸ τὴν ἀπιστία μᾶς πωλοῦμεν, καὶ τὴν παντοδυναμίαν σου καὶ τὴν βασιλείαν σου κατακρένομεν, καταλαλοῦμεν.

Καταπώλησαμεν μέσα εἰς τὶς ἀγορὲς καὶ σοκάκια δυσκοπότηρα, ὅτι δὲν ματαίχουμεν τὴν ἀνάγκη τους νὰ μεταλάβωμεν, πουλήσαμεν τὰ πολυτίμητα εὐαγγέλια καὶ ὅλα τὰ γερὰ τῶν ναῶν σου, καὶ ζωντανὰ καὶ τόπους, καὶ κατακερματίσαμεν καὶ τ' ἅγια μοναστήρια καὶ τὶς ἐκκλησίες, καὶ τὶς φκιάσαμεν σπίτια, ἀχούρια καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὅ,τι ἀνταμεβῆ ἦβρες ἀπὸ τοὺς Ὀβραίουσ, ὅπου ἔταν ἀλλόθρησκοι καὶ σὲ σταύρωσαν, ἦβρες καὶ ἀπὸ ἐκείνουσ ὅπου κοπίασες καὶ κοπιάζεις καὶ ἀνάστησες καὶ ἀναστήνεις, ἀπὸ τοὺς ὀρθόδοξουσ χριστιανούσ.

Μὲ τί πρόσωπον, Κύριέ μου, νὰ παρουσιαστώμεν ὀμπρός σου, καὶ μὲ τί στόμα καὶ γλῶσσα νὰ σὲ περιλέσουμεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆσ, ὅπου κιντυνεύουμεν, οἱ ἀχάριστοι, οἱ διστελεῖσ, οἱ κακοὶ τεμπέληδέσ του κόσμου, οἱ προδότεσ καὶ ἀσεβεῖσ, κάθε γερὸν πράμα!

Θεοτόκε, μητέρα τοῦ παντός, τὸ καύκημα τῆσ παρθενίασ, τὸ καύκημα τῆσ ἀρετῆσ καὶ τὰ πάντα τῆσ ἀγαθότησ, προστρέχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, οἱ ἀδύνατοι, εἰς ἐσπλαχνίαν τῆσ ἀγαθότησ σου, νὰ λυπηθεῖσ τοὺς ἀθώουσ ἐκείνουσ ὅπου φέρνουσ τὴν ἁμαρτωλή τους προσευχή ἰκρινώσ εἰς τὸν παντουργὸν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν του, ἐκείνουσ ὅπου ἔτρεξαν ξιπόλυτοι καὶ γυμνοὶ, ἐκείνουσ ὅπου ἄφησαν χῆρεσ καὶ ἄρφανά, ἐκείνουσ ὅπου ἔχουσ τὸ αἷμα τους, κατὰ τὸν ὄρκον τους, νὰ ἀναστήθει διὰ τῆσ δυνάμεωσ τοῦ Παντοκράτορα ἡ σκλαβωμένη τους πατρίδα καὶ νὰ λαμπρυθεῖ ὁ σταυρόσ τῆσ ὀρθοδοξίασ, καὶ διὰ αὐτὸν τὸν ὄρκον αὐτεῖνο πέθαναν διὰ αὐτεῖνη τὴν πατρίδα καὶ θρησκεία, καὶ θυσίασαν καὶ τὸ ἔχει τους, καὶ πολλῶν οἱ γυναῖκεσ τους, τὰ παιδιὰ τους, οἱ συγγενεῖσ τους διακονεῖουσ καὶ ταλαιπωροῦνται ξιπόλυτοι, γυμνοὶ, νηστικοὶ στὰ σοκάκια ἐκείνησ τῆσ ματοκυλισμένησ πατρίδοσ ὅπου ζύμωσαν οἱ γονεοὶ τους καὶ οἱ συγγενεῖσ τους μὲ τὸ αἷμα τους, καὶ τὴν γοδέρουσ σῆμερα καὶ τὴν τρώνε καὶ τὴν προδίνουσ οἱ γουρνόλυκοι μὲ τὰ ἀκονισμένα δόντια καὶ οἱ σύντροφοὶ τους αὐτεινῶν οἱ τοιοῦτοι. Θεοτόκο, μήτηρ τοῦ παντός, αὐτοὺσ τοὺς ἀθώουσ νὰ λυπηθεῖσ, αὐτοὺσ τοὺς γυμνοὺσ καὶ ταλαίπωρουσ.

Αὐτεῖνοι φέρνουσ δοξολογίαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν βασιλείαν του. Νὰ πρεσβέμεις εἰς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ νὰ ἀναστήσει πίσου τοὺσ γερούσ του ναούσ, τὰ ἅγια τὰ μοναστήρια ὅπου τρώγαν ψωμί οἱ δυστυχησμένοι, ἀφοῦ αὐτὰ ὅπου ζοῦσαν πολὺ ἀδύνατοι ἀπὸ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπὸ τοὺσ κόπουσ τῶν πατέρων, τῶν καλογέρων – δὲν ἦταν καπιτσίνοι δυτικοὶ, ἦταν ὑπηρέτεσ τῶν μοναστηριῶν τῆσ ὀρθοδοξίασ.

Δὲν ἦταν τεμπέληδεσ, δούλευαν καὶ προσκυνοῦσαν. Καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆσ πατρίδοσ σὲ αὐτὰ τὰ μοναστήρια γενόταν τὰ μυστικοσυμβούλια, συναζόταν τὰ ὀλίγα ἀναγκαῖα του πολέμου, καὶ εἰς τὸν πόλεμον θυσίαζαν καὶ σκοτωνόταν αὐτεῖνοι οἱ ὑπηρέτεσ τῶν μοναστηριῶν καὶ τῶν ἐκκλησιῶν – τριάντα εἶναι μόνον μὲ μένα σκοτωμένοι ἔξω εἰς τοὺσ πολέμουσ καὶ εἰς τὸ τὸ Νιόκαστρο, καὶ εἰς τὴν Ἀθήνα.

Ἐλιωσαν αὐτεῖνοι οἱ πατέρεσ, τώρα εἰς τὰ γερατεῖα τοὺσ βασανίζονται πολὺ εἰς τοὺσ δρόμουσ. Θεοτόκο μου, νὰ περικαλέσεισ τὸν ἀφέντη μας καὶ τὸν μονογενῆ σου νὰ ἀναστήσει πίσου αὐτὰ, καὶ τίσ ἅγιεσ ἐκκλησίεσ του, ὅπου κατακερματίσαμεν ἐμεῖσ οἱ ἀχάριστοι καὶ μᾶσ ἦβρε ἡ δίκια τοῦ ὀργῆ καὶ τῆσ βασιλείασ του, νὰ τὸν περικαλέσεισ, Θεοτόκο μου, νὰ τὰ ἀναστήσει πίσου, καὶ νὰ σηκῶσει τὴ δίκια τοῦ ὀργῆ ὅπου ἔχει σὲ μᾶσ τοὺσ ἀχάριστουσ καὶ νὰ φέρει πίσου τὴν εὐκῆ του καὶ τὴν εὐλογία του καὶ τῆσ βασιλείασ του, ὅπου τὴν στερηθήκαμεν ἀπὸ τὴν κακία μας καὶ διστελεία μας καὶ ἐγίναμεν ἡ παλιοψάθα τῆσ κοινωνίασ, καὶ ἐγίναμεν καθῶσ φαινόμεστε ὡσ τὴν σῆμερον.

Τὸ ἔλεόσ του εἶναι ἄβυσσοσ τῆσ θαλάσσησ, καὶ τοὺσ ἀνόητουσ ἐμᾶσ καὶ τοὺσ διστελεῖσ νὰ μᾶσ ἐνώσει καὶ νὰ μᾶσ φωτίσει καὶ νὰ μᾶσ δώσει εἰς τὸ ἐξῆσ πατριωτικὰ αἰσθήματα διὰ τὴν πατρίδα μας καὶ θρησκεία μας, καὶ πίστη καθερά νὰ ἔχωμεν εἰς τὸν παντουργὸ μας καὶ εἰς τὴν βασιλείαν του, νὰ μᾶσ σώσει ἐδῶ καὶ εἰς τὴν παντοτινῆ ζωῆ, νὰ δώσει τοῦ γερατεοῦ τοῦ ρῆνη καὶ ὀμόνοιαν, τὴν εὐκῆ του καὶ τὴν εὐλογία του, καὶ εἰς τοὺσ προκρίτουσ, τοὺσ ποιμένεσ, καὶ γενικῶσ τὸν λαόν του, νὰ ἔρθει πίσου ἡ νεκρανάστασή του διὰ τῆσ εὐλογίασ του.

Προστρέχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι Σου καὶ οἱ σκλάβοι Σου εἰς τὸ ἔλεόσ Σου καὶ εἰς τὴν ἐσπλαχνίαν Σου καὶ τῆσ βασιλείασ σου. ἔλεοσ ζητοῦμεν, νὰ μᾶσ δώσεισ καθαρὰ σπλάχνα καὶ καθαρὰ ψυχῆ, νὰ δυναθῶμεν νὰ σὲ προσκυνήσουμεν καὶ νὰ Σε δοξολογήσουμεν μὲ ἔξ ὀλησ καρδίασ, εὐεργέτη καὶ προστάτη ἀληθινέ.»

[Πηγῆ](#)